

Kapitola Znejšť'ování AA soupeřů

úsek

text

datum

Shrnutí
odstavce

Když dva A-subjekty (oba součástí stejné skupiny) soupeří o větší vliv na skupinové projekty, může se jako účinná strategie jevit snaha ovlivnit AA soupeře, aby znejšťěl.

Je zde důležitý rozdíl oproti situaci, kdy druhý subjekt není součástí skupiny. Ten spočívá zejména v tom, že ke členu vlastní skupiny musí respektovat vnitřní pravidla skupiny, zatímco vůči subjektu mimo skupinu si může počínat volněji.

Výhodou takového znejšťění bude váhavější reakce na události, které mohou rozhodnout o výsledku.

Protože se můžeme vyskytovat jak na straně znejšť'ovaného, tak na straně znejšť'ujícího, je potřeba si obě stránky problému rozebrat.

Ponechme stranou otázky etiky.

Nejprve se věnujme příkladům:

- 1) Mladý člen N2 kolektivu vymyslí nějaký nový nápad n2 a získá proň určitou podporu. Jenže nápad n2 není zatím dost promyšlen a pokud by byl takto schválen, kromě rizika neznáma by odčerpával zdroje na již běžící projekt a1. Proto zastánce projektu a1 (označme jej A1), zkusí N2 znejšťit. Např. jej vyzve, aby si vsadil na číselný výsledek nějakého utkání ve fotbale. Pokud si N2 vsadí např. výsledek 2:0, existuje vysoká pravděpodobnost, že to neuhádne. Poté, co zápas skončil jinak, přijde A1 za N2 a říká: "Moc dobrý odhad jsi tedy neměl."

Událost s chybným odhadem A1 vhodně připomíná při různých příležitostech subjektu N2.

Potom mu slíbí zařídit záležitost K1 prostřednictvím svého známého a pěstuje v něm naději až do okamžiku, kdy N2 začne o uskutečnění K1 mluvit jako o hotové věci. Pak se A1 členu N2 omluví, že známému se stal úraz, a že K1 nemůže zařídit.

Všechny podobné operace musí provádět natolik obezřetně, aby nevyšlo najevo, že sleduje soupeřovo znejšťění, a vždy se dalo obhájit v podmínkách dodržení pravidel skupiny.

Tento postup, jakkoli může vypadat nečestně, může za mnoha okolností sledovat vyšší zájem skupiny. Nadějný, leč nepromyšlený projekt by skupinu mohl poškodit.

- 2) Jeden člen M3 kolektivu si o sobě myslí, že je schopnější vést, než ostatní. Pozoruje však dalšího členu M4, který si o sobě myslí totéž. Navenek se M3 musí chovat souhlasně s pravidly kolektivu, které požadují, aby o vedoucí postavení proběhla férová soutěž. Tajně ovšem hledá způsob, jak se soutěži vyhnout diskvalifikací M4.

Pokud se M4 sám znemožní, soutěž nebude muset proběhnout, a zbyde jediný kandidát M3.

Vhodným způsobem např. bude, aby M3 vyzdvihoval antecepci M4 a vyprovokoval jej, aby něco předpověděl. Pokud by ta předpověď byla příliš jednoduchá, M3 by mohl říci např.: "To samozřejmě napadlo skoro každého. Mohl bys to upřesnit?"

A takto jej vede až do poněkud konfliktní předpovědi. Pak se postará, aby určitou záležitost dostal k zařízení nepříliš zdatný člen M5, a v ústních instrukcích splete M5 tak, aby záležitost dopadla obráceně, než M4 předpovídal. Pokud se M5 bude hájit, že mu to tak řekl M3, musí mít M3 odvahu M5 vynadat, že překrucuje fakta, aby svalil vinu na druhé. Díky nezdokumentovanému ústnímu pokynu bude M5 jen těžko něco obhajovat.

Protože však M5 není vnímán jako nadějný budoucí vedoucí, nakonec mu to kolektiv odpustí. Zato nesplněná antecepce M4 může být dobře použita proti němu. M3 např. může zdůraznit, že M4 mohl vzít v úvahu, že M5 to zkazí, a okolnosti lépe zajistit.

Úsek2

I z těchto dvou příkladů je patrné, že podstatou je napřed soupeře vyprovokovat k předpovědím, a pak se postarat, aby selhaly. Tím je nejen znejistěn soupeř ve své sebedůvěře, ale i diváci - členové kolektivu, ve své důvěře k znejistěnému členovi.

Jestliže A-subjekt ztratí důvěru ve svou antecepci, stává se nejistým, a strach z antecepčních muk jej vede směrem k tomu, aby se sám raději nechal někým jiným vést.

Podívejme se teď na problém z druhé strany. Chcete zaujmout ve skupině postavení blíže k vedení, a máte pocit, že se vás někdo snaží znejist'ovat.

Jak si budete počínat, chcete-li být částí kolektivu?

Prvořadou otázkou je objektivně potřeba, aby výsledek byl prospěšný kolektivu. Pokud se budete "vzájemně strkat", a kolektiv z toho utrpí škodu, je to špatně.

Čelit hecování tím, že budete předvádět čím dál odvážnější kousky v odhadech budoucnosti, a někdo se vás na nesouhlasích bude snažit "utopit" je jedna cesta do pekel. Odmítat účastnit se odhadů budoucnosti je druhá cesta do pekel.

Proto je třeba nejprve identifikovat soupeře, jemuž o vaše potopení jde.

Pokud je jen jeden, je to celkem dobré. Jednoduše jej zkusíte zatáhnout do hry na odhady budoucího vývoje.

Ovšem co v případě, že proti vám stojí organizovaná skupina?

V takovém případě se jedná o mobbing. Návrh na řešení mobbingové situace je v kapitole "Odpor k nespravedlnosti" v prvním dílu.

Pokud ovšem shledáte, že proti vám stojí většina kolektivu, je zde důvod k sebezpytování. Je docela možné, že se k vedení kolektivu nehodíte, a vaše snahy o získání vedoucího postavení v nich vyvolávají obavy.

Rozhodující poctivé hledisko při posuzování svých vlastních snah by mělo sledovat prospěch kolektivu. Pokud sice naplánujete své vítězství, ale riziko, že kolektiv při tom výrazně utrpí, je značné, pak bude čestné se ze snah o převzetí vedení stáhnout.

Pokud oběma soupeřům leží na srdci prospěch kolektivu a budou hrát hru na vzájemné znejišťování férově, přejde tato hra do férové soutěže o vedoucí postavení, a vítěz bude pravděpodobně pro kolektiv přínosem ve vedoucím postavení.

Závěr Výše uvedené úvahy se obecně vztahují nejen na lidské kolektivy, ale na jakékoli kolektivy antecepčních subjektů, v nichž je možná změna v účasti na vedení kolektivu. Tedy např. na vlčí smečky apod. Způsob provokování k nějaké antecepci mezi vlčími soupeři ovšem zatím zůstává zahalen tajemstvím.